

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Šimen Jak.

Izhaja 15. in 30. dan vsakega meseca ter velja za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četr t leta 1 gld
Za oznanila plačuje se od čveterostopne petit-vrste 6 kr. če se jedenkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se trikrat tiska.
Večkratna oznanila primerno ceneje.
Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani (Krakovski nasip št. 18).

Žid.

„Dober dan, preljubi bratci,
Siromaki in bogatci!
Raznih dragotin imam
In če hočete prodam.“

„Tu blagó je vrste vsake
Za otroke in možake;
Nož in gumbov in zrcal
Rad bi sam takó prodal.“

„Tukaj so, možje, krtače:
Ž njimi se gladé mustače,
Zanje raznih lepotil
Tudi imam in mazil.“

„In na vas, čestite dame,
Zabim ne: dobite dame
Kar srcé si poželi
Dragocenih lepotij.“

„Kupite! Pri moji véri
Vse v veliki je izbéri:
Lepotičij raznih vrst
Za na úha, za na prst.“

„Potlej še imam barvila,
Razna lepotilna mila,
Najfinejši je parfum,
Ki ga jaz imam, povem.“

„Kupite! Gott der gerechte!
Kaj fantič pa lomi smeh te?
Kaj po strani me glediš,
In skrivnostno se smejiš?“

„Oj kupite, oj kupite,
Saj po ceni vse dobite!
Najcenejše je blagó,
Ki pri meni se dobó!“

„Saj veste, da žid se trudi
Peha ves dan in se trudi,
Da se ga usmili bog.
Kot imel bi tristo nog.“

„Oj, le kupite pri meni,
Saj mi židje smo pošteni,
Dobro dajemo blagó,
Dobro je in pa cenó.“

„Dobro, dá, na to dam pismo,
Da goljufi židje nismo,
Svet nas je do grla sit,
A potreben mu je žid.“

Kako so Jurčki v Jurkloštru letos Pusta pokopali.

Moji iskreni prijatelji v Jurkloštru so me tekom te zime večkrat vabili bodi si na furovž, botrinjo ali ženitvanje; a žalibog zaradi obilnih opravil in dolgo trajajoče influence mi ni bilo mogoče, napraviti Jurčkom dolžno vizito prej, kakor še le na pustni dan. Mislim sem si, bodeš pa k Jurčkom saj na „krofe“ šel, katere ondotne kuharice tako fino na ribji masti speči znajo.

Najprvo grem k Parlekovemu Matevžu, da dobim kaj mastnega za zobe; a precej v veži me neko staro bable zavrne, rekoč: „Gspauda in frave ni doma, so šli Pusta pokopavat.“ — „Oh, škoda, da ju ni doma, bodemo se pa drugokrat videli — z Bogom mamica —“ pravim jaz ter odidem. Podam se potem h gospodu Fan di Pem, da bi kaj dobil za moj že precej prazni želodec. A precej pred kuhinjo me ustavi njegova lepša polovica, gospodična Kunigunda, rekši: „Der Herr sain niks ca haus, sain „Pustu“ begroben gongen, hait is niks mit im!“ — „No,“ si mislim, „zopet škoda, da tega gospoda ni doma, tukaj bi se še bila dobila kaka dobra kapljica za moj suhi goltanec.“ Poslovim se dostojno od te krasotice ter odidem. Potem grem k Šimelnovemu Janezu v šolo, nadejaje se, da najdem vsaj tega gospoda doma, a zmotil sem se. Že na stopnicah srečam hčerko, ki me zavrne, rekoč: „Mama pa ata najso dama, sa šli Püsta pakapavat.“ „No,“ si mislim, „ta bo lepa, še s praznim želodcem pojdem domov, ako ne dobim nikogar doma.“ Pride mi na misel še farovž. Podam se tja ter najdem na srečo vse doma.

„Hvala Bogu,“ pravim, podavši gospodu župniku roko, „da ste saj Vi doma!“ — „Oho, Mazilovič! kaka spaka je pa še Vas danes prinesla dol v Jurklošter? Menda ste zopet mislili na furovž?“ „Ne, ne, gospod župnik — prišel sem obiskat svoje prijatelje, a nikogar ne najdem doma — vsi so šli Pusta pokopavat, kakor sem slišal. Jaz nisem do danes vedel, da ima Pust tukaj v vaši fari toliko „žlahte!“ — „Da, da“ — pravi gospod župnik — „danes je gospod Pust v Lahovem grabnu izdahnul svojo dušo in zdaj popoldné, mislim, da ga bodo tukaj mimo proti Marofu k pogrebu nesli.“

„Bravo, bravo, bodem pa tukaj pri Vas počakal, ter si od tukaj ta pogreb lahko ogledal“ — pravim jaz in sedem na ponudeni sedež. Gostoljubni gospod župnik je menda znal, da moj želodec ni ravno v najboljšem stanu ter zaukazal prinesiti najboljših jedil in pijač. Pila sva butelije finega „Brandnerja“. Pri tretji butelji zaslišiva od zunaj neko čudno bleketanje, kakor da bi kdo gnal čredo ovac na pašo. Hitro

ustaneva, greva k oknu, ter vidiva, da se bližajo pustni pogrebnički po cesti proti farovžu, prepevaje pogrebne pesni.

Prvi je šel kot kažipot Gramelnov Mihel, našemljen kot turški kavas ter nesel na močni fižolnici veliko povojeno svinjsko glavo, menda namesto križa. Za njim je šel Trebuharjev Andrejec kot mali Pust ter nesel „lehtirno“. Za tem sta šla Fukselnov Jože in Dolginov Francelj, našemljena kot košuti, ter nesla jeden kadilnico, drugi kroplnik. Zdaj sta prišla Parlekov Matevž in Šimelnov Janez, našemljena kot turška derviša ter prepevaje glasne turške libre. Za tema dvema so še le šli štiri „jagri“ preoblečeni kot divji kozli, ter nesli v slamo zavite telesne ostanke „rajnega Pusta“. Precej za mrličem sta šli pa Parlekovka in Šimelnovka kot „babi-zdihovalki“ ter jokali in tulili, kakor da bi kdo lačnega psa za rep vlekel. Za njima je šla velika truma mož in žen — sama „žlahta rajnega Pusta“. Zadnji je bil Krofelnov Janez iz Lipnega dola, kateri je ob berglah šklempusaje pogrebničke komaj dohajal.

Pokopali so „rajnega Pusta“ pri nekem raztrganem mlinu blizo Marofa; sedmino so pa precej po pogrebu pri Trebuharju obhajali. Svinjsko glavo, katero je poprej Gramelnov Mihel na fižolnici nosil, niso na grob položili, ampak so jo na sedmini pojedli. — Naj vsi v miru počivajo! *Mazilovič.*

Iz kranjskega „padarskega“ društva.

Na dnevnem redu zadnjega zborovanja bil je razgovor o poročilu gledé ustanovitve zdravniške zbornice za kronovino Kranjsko. Diplomirani poročevalec (ki se tudi sicer véde jako nedostojno) **prosi nag**, naj se za božjo voljo v poročilu nikar ne naglaša slovenščina, slovenska národnost in kar je še drugih takih nepotrebnostij (vide poziv osnovalnega komité-ja národnih zdravnikov!), kajti poročilo namenjeno je tje kaj, kjer **dolgi Fric** navadno „uro navija“, in ako se njegovim nazorom, katere skuša podkrepiti s prav „tevtonsko“ aroganco, ne ugodi, skoraj ne bode preostajalo družega, nego da se predlaga ustanovitev utrakvistične zdravniške zbornice, namreč nemške in slovensko-národne! Tem in enakim čudovitim bedarijam, kakoršne je kvasil, pritrkavali so na vso moč z bistroumnostjo „kratkega svojega spomina“ osobito znani radeški gospod padar, kateremu je za vse nemško in le nemško najbolj **mar!** Ko so pa trčili

„nemška gospoda“ ob odločen odpor zavednih naših domačih zdravnikov-národnjakov, sklenili so kot „ultima ratio“, odreči sploh národnim pacientom za naprej vsako padarsko pomoč, da tem načinom iztrebijo baš sedaj ob času „favlence“ kar največ Slovencev ter tako omogočijo sčasoma vender-le „ultra-nemško padarsko zbornico“!

V državnem zboru.

Minister Falkenhayn: Povejte mi, gospod poslanec Pfeifer, ali se more videti trtna uš?

Poslanec Pfeifer: Sevéda, ekscelenca.

Minister Falkenhayn: Kje?

Poslanec Pfeifer: Najbolje v praznih vinogradih na Dolenjskem.

En gros.

Prvi lajtnant k drugemu:

„Povej — kje pa naročaš navadno svoje za-ročne karte?“

— „Dakle na svidenje jutri na maskaradi!“ rekla si zadnjič. „Na svidenje!“ rekel sem jaz in bilo je — „gemacht!“

— Tako je bilo. A vender sem se jela že bati, da me imaš za norca, ker te tako dolgo ni moglo zaslediti pazno motreče moje oko.

— Torej si v resnici že mislila, da se je izjalovil najin „rendez-vous?“

— Prav za prav ne vem, kaj sem mislila, če sem sploh kaj mislila, toliko pa vem, da mi je bilo v silni gneči nekako tesno . . .

— Da, da! V gneči je marsikomu „tesno“ . . . Rado ti bo pritrnilo na stotine „maskovanih“ in „ne-maskovanih“ obiskovalcev sijajne te tradicijske na-

rodne veselice, ki so se pustni večer v pótu svojega obraza trudili in gnetili za žive in za mrtve v pretesnih prostorih čitalničnih z jednim zadoščenjem v srci, da se to zadnjikrat godi med starodavnim tem zidovjem . . .

— Kaj čuda torej, če bi človek v taki gneči in uprav tropični soparici res ne prišel skoraj da ob um in pamet?

— Pri vsem tem je pa tebe najbrž še bolj motilo, ker ta večer nisva bila prišla v navadnem „kostumu“, kakoršnega nama je omislil naš „Pavliha?“

— Skoraj da sem bila pozabila na to.

— Upam torej — če si sploh kaj mislila — da vender nisi mislila, da ne bom ostal mož-beseda!

— No, to ravno ne — ali . . .

— Nič „ali!“ Zapomni si: kar rečem, to rečem in pri tem tudi ostanem; to je „kakor bi bilo pribito!“

— Veseli me, da nikdar nečeš biti „figa-mož“, nego da imaš tako neomahljivo trdno „pribit“ princip!

— Ej, draga moja! Marsikateremu izmed onih, ki si jih ta večer videla in morda celo tudi malce nagajivo podražila, bi gotovo semtertja ne škodilo, če bi se toli trdno in možato oklenili svojih principov, kakor jaz, kojega hočeš ti na vse zadnje — vleči!

— Joj, joj! Tako hudo pa vender nesem mislila.

— Veš kaj, pa pustiva to in zasučiva najin pogovor kako drugače; saj se da marsikaj zasukati, naj že bode potem „sok“ kakoršenkoli . . .

— Na primer, da je bilo prav, da sva v čitalnico prišla „drugače kostumirana.“

— Zakaj?

— I no, da nas neso takoj zvovali, da sva reprezentanta „Pavlihe!“

— In kaj to, če bi naju tudi „zvovali?“

— Ej, sitno bi bilo, ker bi naju morda pisano gledali „čez rame!“

— Beži no, beži! Mar-li res misliš, da so nam sovražni? Motiš se. Strmeli so res sprva nekoliko, da je dete ljubljanskih roditeljev, kar čez noč v Trstu porodivši se, zagledalo beli dan tako povsem nepričakovano; a sedaj se je tudi to že večinoma poleglo, ker je baš tudi novo porojeno dete že malo po malo odrastlo, tako da že teka po lastnih nogah.

Če je temu tako — tem bolje.

— No, no — da si se le pomirila. Zdaj pa z Bogom! dokler se zopet vidiva.

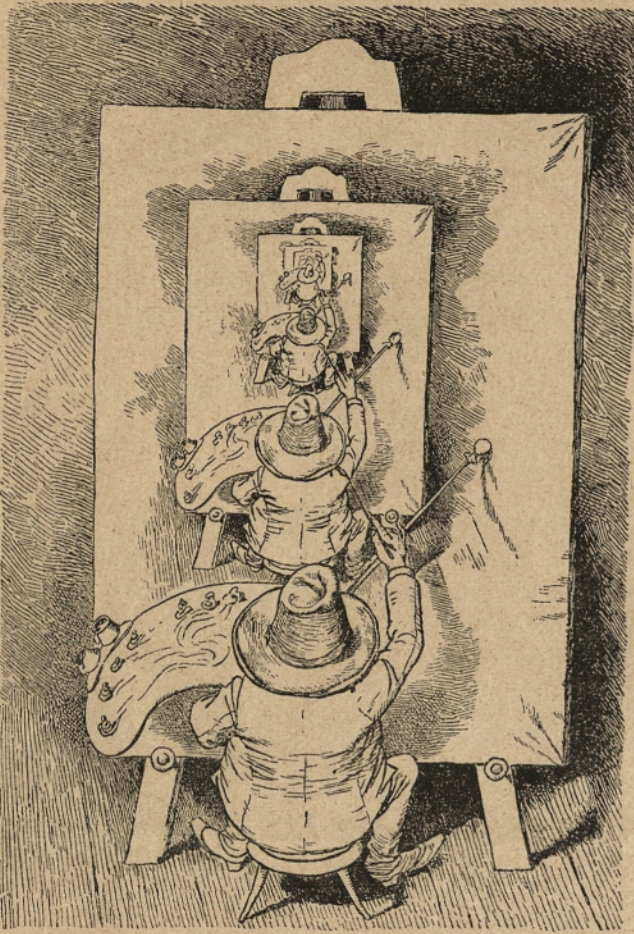
— Upajva, da v „št. 6.“

— Kaj tudi k „Zehsarji“ kdaj zahajaš — tjà na „Dunajsko cesto?“

— Porednež ti . . . Zaman se je z volom bosti . . . Adijo no, pa doma pozdrav!

Slikarska šala.

Slikar slika sliko slikarja, ki slika slikarja sliko, ko slikar slika sliko „sliko slikujočega slikarja“.

Zastavice iz domačega brloga.

— Kakšen „dom“ bi bil Slovencem najbolj potreben?

= „Narodni dom.“

— Ne.

= „Sokolski dom.“

— Tudi ne.

= Kakšen „dom“ pa?

— („Slovenski pevski dom“.)

— Kakšna razlika je med Amerikanci in Slovenci?

= Da prebivajo oni onostran, Slovenci pa da životarimo tostran „velike luže“.

— Dobro — pa je še drug, poseben razložek.

= Kakšna posebnost pa utegne to biti?

— Ameriška moderna tehnika razvila se je že tako, da si tam v Ameriki zidajo hiše kar „iz papirja“; Slovenci v narodni svoji letargiji pa smo dospeli itak že tako daleč, da si zidamo razne svoje „dome“, t. j.

„Narodni dom“, „Sokolski dom“ i. t. d. — „samo na papirji“!

= Aha! Zato si hočejo „nekateri“ sedaj omisliti tudi še „Slovenski pevski dom“, ker je ta način zidanja jako po ceni.

— Prav bi bilo, prav! Saj bi potem nekemu ljubljanskemu pevskeemu zboru ne trebalo za koncertno dvorano prosjačiti — pri . . . .

= Pst!

— Kje se bodo sedaj vršili „koncerti“ nekega narodnega pevskega zbora?

= V Čitalnični dvorani, kakor po navadi vsi „narodni koncerti“.

— Ne; akustika te dvorane je že prestara in ni več za nobeno rabo!

= Kje pa? Morda v „deželni reduti“?

— Tudi ne. Ta dvorana je okupirana; v najemu jo ima občeznana častitljiva kranjska tvrška „Kleeblattl i sodrugi“ za nedoločen čas baš sedaj vršeče se glavne letne bilance.

= Pa morda „na starem strelišči“?

— Itak ne. Dvorana „na strelišči“ je sicer nekako bolj „internacionalna“ že od nekdaj, toda je le bolj prikladna za predpustne plesne veselice, za razne izložbe i. t. d.

= I no — kje pa? Mar-li v novem še nedogotovljenem gledališču?

— Ne, ne. Kamo-li v gledališču s tistimi nesrečnimi kipi, nad kojimi se nekateri prav brez vse potrebe tako radi podtikajo — kdaj bode še tam kaj?

= Za Boga! Kje pa torej? Morda vendar ne v novi „tonhalle“ ultra-nemčurskih naših filharmonikarjev?

— Kje pa drugod? In zakaj ne? Saj je šlo vendar vse tako lepo gladko. „Po treznem preišljevanju“ so se dotičniki, kolikor je baš trebalo, otesli narodnega svojega ponosa ter so moledovali okolu nemške gospe, ki jim je milostno potem dovolila, da se za edenkrat sme razlegati mila domača slovenska pesen po onem toli hvalisanem hramu, kjer je navadno čuti izključno le glasove „echt deutscher Kehlen!“

= Oj, preljubi doma, kdor ga ima — poleg drage svetinje zares pravega „narodnega principa!“

— Kaj to? Kaj narodnost? Kaj doslednost? Akustika, dobra akustika — to je glavna stvar! Radi boljše akustike se pač izplača od slučaja do slučaja vse tiste principe „obesiti na klin!“

= A tako! Mora že tako biti: „Auch solche Käuze muss es geben“ . . . .

Za neutralnost „Tonhalle“ uneti „Matičar“ :

Nemški bili so lepaki,
Nemški bil je vsopred vès,
Vender v nemški hram smo zašli,
Zdaj teži nam dušo kès!

Nemški je glumač Lewinsky
V déžel se pritepel k nam,
Da nabere grošev naših,
Lep sestavil je program

Prazna bila je dvorana,
Cvenk je v kasi redek bil,
Recitiral je Lewinsky,
Recitiral, se jezil.

„Kaj je meni treba bilo,
„Da prišel sem v mesto tó,
„Saj zaslužek zadostóval,
„Za večerjo še ne bó.“

„Krivi tega so Slovenci,
„Bes jih plentaj, kar jih je,
„Plačati me in slaviti
„Jih naučil bodem še.“

Mislil, mislil je Lewinsky,
Mislil mnogo, se jezil,
Kar mu v glavo šine pesen,
In ukrep storjen je bil.

Recitiral nam je pesen,
Sramotil nas je grdó,
Ploskali so Nemci silno,
Nam pa bilo je hudó.

Mirno smo požrli psovke,
Nihče se oglasil ni,
Še plačali smo glumača,
Ker zastonj tako nič ni.

Baraba:

Bog vas živi, kukavice,
Kar vas hodi v nemški hram,
Z vami sestri k jedni mizi,
Narodnjaka že je šram.

Telegram iz Olimpa.

Odpeljal sem se bil zadnjič kar na nagloma z „ekspres-blic-cugom“ po nujnih opravkih tu-sem gori. Šlo ti je s tem vražjim „ekspresarjem“ kakor blisk, a vender je dolga pot, ki se vleče skozi razne „regijone“, o katerih vi navadni zemljani niti pravega pojma nimate! Sicer malo utrujen sem srečno tu-sem dospel. Kraji so tu zares lepi, čudovito krasni in tudi življenje sploh ni napačno. Našel sem tu mnogo znancev „stare garde“, ki so vsi prav zadovoljni, in tudi meni se je tu življenje na prvi hip tako prikupilo, da me pač več ne bo nazaj, tjã doli v „solzno dolino!“ Tu ti vlada v vsem najlepši red in pa oni zaželjeni blaženi mir. Prepiri, zlasti „domači prepiri“ so nam povsem neznana stvar! Pravega posla ima vsak le prav malo, zato se pa bolj zabavamo na razne načine. Pridno čitamo „vaše novine“. Bivši urednik „Slov. Naroda“ dobiva še zmirom svoj gratis-eksemplar, nekdo drugi zopet je naročen na „Slovenca“, meni dohaja še vedno „Pavliha“, ker sem baš pred odhodom še pravočasno odštel bil naročnine za I. kvartal, a celò nemško uradno „Laib. Ztg.“ dobivamo redno, ker je na njo aboniran neki bivši penzjonist. V zadnjih došlih listih čital sem med drugim tudi o lastni svoji malenkosti vest: „On bil je ne samo rodoljub, nego odličan narodnjak vse svoje žive dnij!“ Jako laskavo. No, bil sem pa tudi res vse svoje žive dni najbolj ponosen na národno svojo zavest; manj ponosen pa bom vse nežive svoje dni na to, da je národno mestno starešinstvo samo in edino le v nemškem uradnem listu someščanom „geziemend“ javljalo vest o nepričakovano hitrem mojem odhodu v „krtovo deželo!“ — Zdravstvujte, dokler vam zopet kaj brzozavim, kajti s pismi bi šlo prepočasno!*)

Peregrin Zeljak

bivši stolno-mestni oče.

*) Res je. Radi primitivne zveze nam je bila celò ta brzozavka prekasno došla za zadnjo številko. (Opomb. urjedn.)

Andr. Druškovič

trgovec z železnino

v Ljubljani, Mestni trg št. 10

priporoča:

bogato svojo zalogo štedilnikov, nagrobnih križev, kuhinjskega in vsakovrstnega poljedelskega orodja, kovanja za okna in vrata, cementa itd. — sploh vsega v to stroko spadajočega blaga po najnižji ceni.

Fine vodne pile in žage

za kojih izbornost se jamči.

Umetno in kupčijsko vrtnarstvo Alojzija Korsike v Ljubljani

izdeluje dovršeno lepe vence in šopke, poskrbuje k vencem **i trakove z napisi** ter priporoča **raznovrstna semena.**

— Ilustrovani katalogi zastonj in franko. —

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način,

ki ne prouzroča nikakih bolečin
ter opravlja

vse zobne operacije in zobna plombovanja

zobozdravnik A. Paichel

v Ljubljani

tik Hradskega mostu, I. nadstropje.

JOSIP PAULIN v Ljubljani

mejnarodna potovalna pisarna za **prirejevanje posebnih vlakov** in prodaja **najugodnejših vozniških listkov**

za potovanje po celem svetu.

NOVA NOTARSKA PISARNA.

P. n. občinstvu naznanjam, da sem na mesto bivšega notarja g. dra. Rudeža bil imenovan notarjem, in da sem otvoril

pisarno v Križevniških ulicah št. 6

prav tam, kjer je tudi imenovani moj prednik uradoval.

V Ljubljani meseca januarja 1892.

Ivan Plantan, c. kr. notar.

Priporočilo in naznanilo preselitve.

Vže mnogo let v Ljubljani poslušajoča domača tvrdka

Peregrin Kajzel

trgovina s steklom in porcelanskim blagom

naznanja prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, da se je preselila iz hiše št. 15 na Starem trgu v popolno novo urejeno prodajalnico

na Starem trgu št. 13

v dr. Ahačičevi hiši.

V zalogi ima najrazličnejšo steklovino: svetiljke, cerkvene svečnike, podobe v okvirih itd. itd., barveno steklo za božje hrame. — Prevzema v njegovo stroko spadajoča naročila **pri stavbah**, katera izvršuje točno in cenó. Največja izbira kuhinjskega orodja.

Glavna
trgovina:
Stari trg 15.

Jožef Stadler

Filijala:
Črevljarske
ulice 4.

stavbeni in galanterijski klepar v Ljubljani

uradno pooblaščen vodovodni instalatér

izvršuje vsa v njegovo stroko spadajoča dela ter jamči za naglo in trdno zvršitev iz najboljšega materiala.

Velika zaloga bernskega zacinjenega pohišnega in kuhinjskega orodja prve vrste po najnižjih cenah,

kakor tudi:

drugih izdelkov, posebno izvrstnih malnov za kavo in vsake vrste strojev za naglo vrenje, pripravo za koprivno kopelj ali tuš; čebrice (banje) za kopanje, v katerih se sedi, tudi take za otroke, kletke za tiče, fine nagrobne vence iz kovine, vodne škafe, vrče, vedre, brizgalnice vsake vrste, hladilnike za šampanjec, svetilnice, ki se rabijo po ulicah, na vrtu in v žepu, stojala za oglje, stroje v katerih se da s špiritom kuhati guljaš, bržole in pečena govedina. Pošavljam pa tudi zahode (stranišča) brezsmradne po najnižjih cenah. Naročila vsake vrste, kakor tudi popravila se hitro in točno izvrše, proračuni naredé in se razpošiljajo brzo in poštine prosto.

Prva kranjska tovarna
oljnatih barv, firneza, laka in klija

Ad. Hauptmann-a

v Ljubljani.

Zaloga:

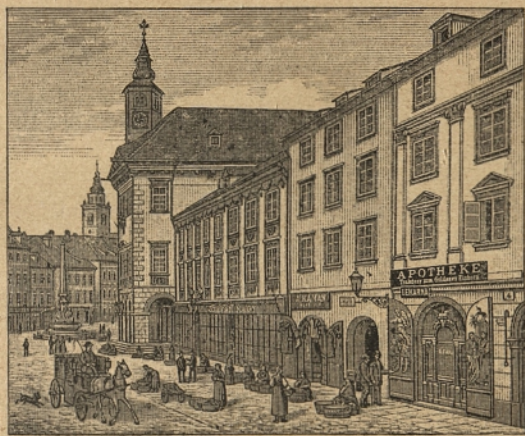
Šolski drevored številka 6
Semeniško poslopje.

Filijala:

Slonove ulice številka
10-12.

Lekarna v Ljubljani

poleg mestne hiše je stara nad 150 let

V lekarni poleg rotovža gosp. pl. Trnkóczy-ja se dobivajo naslednje popisane domača zdravila vedno sveža (frišna) in se razpošiljajo proti poštnemu povzetju z obratno pošto.

Lekarn Trnkóczy-jeve firme je pet, in sicer: Na Dunaju: Viktor pl. Trnkóczy, V., Hundstürmerstrasse 113 (tudi kemična tovarna); dr. Oton pl. Trnkóczy, III., Radetzkyplatz 17, in Julij pl. Trnkóczy, VIII., Josefstädterstrasse 30; v Gradcu (na Stajerskem): Vendelin pl. Trnkóczy; v Ljubljani: Ubald pl. Trnkóczy.

Lekarna Trnkóczy-jeva v Ljubljani

priporoča:

Cvet zoper trganje (Gichtgeist)

lajša izdatno in prežene bolečine. — Steklenica stane 50 kr., tucat 4 gld. 50 kr.

Planinski zeliščni prsni sirup kranjski za odraslene in otroke; razkroja sliz in lajša bolečine pri kašlju, hripavosti, vratobólu, prsni in pljučnih boleznih. — Stekl. 50 kr., tuc. 5 gld.

Schutzmarke.

Marijac, kapljice za želodec

so izvrstno, uspešno, želodec krepično, slezo ločilno, odvajno in slast do jedi oživljajoče zdravilo. — Steklenica 20 kr., tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld.

Kri čistilne kroglice ne smeje bi se pogrešati v nobeni rodbini. So lahko odvajajoče, slezo odganjajoče zdravilo pri zabasnji, skazenem želodci. Stane: škatljica 21 kr., zametek s 6 šk. gld. 1.25.

Esenca za želodec, 1 stekl. 10 kr., 1 tucat 1 gld., 5 tucatov samo gld. 4.50.

Angleški čudotvorni balzam, 1 stekl. 10 kr., 1 tucat 1 gld., 5 tucatov samo 4 gld.

FRANCE ČUDEN, urar

(prej J. Geba)

Slonove ulice v Ljubljani (filijala v Trbovljah)

priporoča

svojo zalogo najraznejših zlatih in srebrnih žepnih ur, stenskih in ur s stolom, ur budilnic itd., kakor tudi veliko izbero zlatih, srebrnih in nikelnatih verižic, dalje prstanov in raznih drugih v urarsko obrt vštetojčih se stvari. Popravila izvršuje najvestneje in cenó ter jamči za trajnost svojega blaga.

Zobozdravnik

SCHWEIGER

stanuje

„pri Maliču“ II. nadstropje, št. 25-26.

Ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne
in od 2. do 5. ure popoldne.

Ob nedeljah in praznikih od 9. do 1. ure popol.

Najnovejše in najboljše vrste umetnih zobovij in zob. — Najboljše in trpežne plombe v zlatu in platinu za sprednje zobe, posteklenjene plombe povsem in nerazločno take, kakor so zobje.

— Za vsa dela in operacije se garantira. —

Posredovalnica: G. Flux

v Ljubljani, na Bregu št. 6

priporoča ter namešča poslujoče osobje vsake vrste, zlasti tako z dobrimi spričevali.

☞ Postreže se vsakemu točno. ☞

Brata Eberl

izdelovalca oljnatih barv, lakov, firnežev in napisov

v Ljubljani, za Franciškansko cerkvijo št. 4

priporočata svojo zalogo navedenih izdelkov, kakor tudi svojo pleskarsko obrt za stavbe in meblje ter izvršujeta vsako v njuno stroko spadajoče delo fino, realno in kar najceneje.

Rožice s katedra.

1. Profesor (predavaje o francoski revoluciji): „Njega so drugo leto obsodili na gilotino — vendar na to pridem šele kasneje!“

2. „Gospodje, ta tekočina tukaj se imenuje alphanaphtylamindisulfokisli natron — ime je sicer zelo dolgo, vendar če je pregledate pri luči, spoznate takoj, da to ni čisto nič drugega, kot alphanaphtylamindisulfokisli natron“

3. Učitelj: „Ti paglavec v drugi klopi — ne ponavlja vse za mano, kar jaz rečem — to je neumnost!“

Raztresenost.

V hiši nekega profesorja pričakovali so veselega dogodka. Profesor pisal je ravno konec epohalnega svojega dela, ko pridere vsa spehana sestra njegova v sobo, kričé: fantè je, fantè!

„Kako pa mu je ime?“

Na lovu.

Logár (spretnemu lovcu, ki je zajca meril — psa zadel): Čujte! Kadar boste gotovi s pasjimi mrcinami, nam pa povejte, da pravočasno odnesemo peté.

Popper.

Pestunja se vrne s sprehoda z otrokom v naročji:

„Gospod, veselite se, danes je malí prvo besedo spregovoril. Bila sva v menažeriji — in ko prideva k opicam, jih hoče ves vesel objeti, kričé: papá, papá!“

Naivno vprašanje.

Oče: „Lizika! Če mater srečaš, reci jim, da naj kmalo pridejo domov.“

Lizika: „Kaj pa naj jim rečem, ako jih srečala ne bom?“

Med prijatelji.

„Prijatelj, posodi mi 20 gld.“

„Obžalujem, pri sebi nimam ničesar.“

„In doma —?“

„— Hvala, — so vsi zdravi.“